Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 17.09.1974, sp. zn. 6 Tz 68/74, ECLI:CZ:NS:1974:6.TZ.68.1974.1

Číslo: 42/1975

Právní věta: V rámci ochranného dohledu nelze podle § 2 odst. 2 zák. č. 44/1973 Sb. uložit odsouzenému taková omezení, který by ho nepřiměřeně omezovala v možnostech, aby se kulturně a osvětově využíval.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 17.09.1974

Spisová značka: 6 Tz 68/74

Číslo rozhodnutí: 42

Číslo sešitu: 6-7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Ochranný dohled

Předpisy: 44/1973 Sb. § 2 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 42/1975 sb. rozh.

V rámci ochranného dohledu nelze podle § 2 odst. 2 zák. č. 44/1973 Sb. uložit odsouzenému taková omezení, který by ho nepřiměřeně omezovala v možnostech, aby se kulturně a osvětově využíval.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 17. 9. 1974 sp. zn. 6 Tz 68/74.)

K stížnosti pro porušení zákona zrušil Nejvyšší soud ČSR výrok okresního soudu v Břeclavi, kterým byla odsouzenému při ochranném dohledu uložena omezení podle § 2 odst. 2 zák. č. 44/1973 Sb.

Z odůvodnění:

Nesprávný a nezákonný je výrok rozsudku okresního soudu, pokud obviněnému podle § 2 odst. 2 zák. č. 44/1973 Sb. uložil omezení záležející v tom, že se mu zakazuje po dobu výkonu ochranného dohledu návštěva všech veřejných místností, zejména vináren a pohostinství. Tento výrok rozsudku okresní soud odůvodnil tím, že bude zajištěno, aby obviněný vedl řádný život pracujícího člověka a nepřiváděl se do podnapilého stavu, neboť trestné činy v minulosti páchal po požití alkoholických nápojů, které popíjel zejména ve vinárnách a pohostinstvích.

Okresní soud neuvážil dosah uloženého omezení a přehlédl, že tímto omezením nezakazuje

obviněnému jen vstup do vináren a podniků pohostinství, kde se podávají alkoholické nápoje, ale i do všech ostatních veřejných místností, jako kin, divadel, přednáškových sálů, výstavních sálů, osvětových místností apod., čímž mu zabraňuje, aby se kulturně vyžíval, stravoval v restauracích apod.

Zákaz, jak byl rozsudkem okresního soudu uložen, je značně širší než odůvodňuje účel sledovaný ochranným dohledem a ve svých důsledcích obviněného nepřiměřeně omezuje v jeho možnostech kulturně a osvětově se vyžívat. Navíc takto uložený zákaz znemožňuje orgánu vykonávajícímu ochranný dohled i postup podle článku 11 nařízení ministra vnitra ČSSR čís. 33/1973, neboť podle prvého odstavce tohoto článku útvar VB, vykonávající ochranný dohled, upřesní v rámci rozhodnutí soudu, které veřejné místnosti, podniky, restaurace, shromáždění, sportovní podniky apod. nesmí osoba navštěvovat.